

(המשך מעמוד 19)

נו, היא לא נסעה, והתחילו השמועות שמי יורעימה קרה. שנית — יש לנו בית ברמת השרון.

רציתי לעבור לדירת-גג, ופירסמו שאנחנו מתכוונים למכור אותה. אנשים חיברו אחד ועוד אחד — גם אשתי לא נסעה לטויל, וגם הם מוכרים את הבית — והגיעו לאן שהגיעו."

ניכר היה אז בפקד שהוא מנסה להוריד מחשיבותו של הנושא, לרחוק אותו לשוליים, לא לדעת פרטים, ובכל זאת, הוא המשיך לחוג סביבו.

שאלתי אותו אם הצליחו לפגוע ברוך ז'ואן, הטוב שבטובים-לטיס, מתחת לחגורה, במקום שבו, לפי הסיפורים, פגע באחריים.

פקד — קשה לי לשכוח זאת — שלח בי או מבט מזוה, כאילו הוא הולך לשתף אותי בבדיחה פרטית: "הבדיחה היא שבמשך שנות נישואי הרבות, מעולם לא ניהלתי רומאן מאחורי גבה של חרותה. כשהייתי מפקד בצבא, נזהרתי שלא להסתבר עם חיילות. פשוט נזהרתי!"

ועוד אמר אז רן: "רוצה לשמוע משהו מצ' חיק? אפילו הטלפונים אלי ואל חרותה נפסו קו. אנחנו באמת בין 100 המישפחות הנהדרות שפגשת בחיך. יש לי יחסים של חתיך וחתיכה עם בנותי. נולדה לי עכשיו נכרה שנייה. האנשים הרבים שטילפנו או שהתעסקו קו בזה, היו פשוט הממומים שזה דווקא עלי ועל חרותה. כאילו מוטטו להם איוה מיתוס. זו באמת לא חשוב. ההתרגשות שהרכי לוח גרמה, שייכת לעבר... מי שמכיר את

לדבר איתם, לא רק בשכילך. אני הולך עם ניירות שלהם. אצלם תישעהיבאב, שלא תחשוב, כל הגיבורים גם מתים. גם הגיבורים האלה מחפשים מישהו שיעזור להם בעסק של דולארים. ממני לא שמעת אחים אלפרון ולא בטיח. לא אומר שמות. אני לא אמרתי בחיים שלי שמות. יש להם עסק גדול פי שלושה עם האחים אלפרון. עוזב, אני לא רוצה להרחיב בנושא יותר, אמרתי האחים אלפרון, זו בעייה שלך. האנשים האלה מסובכים כינם לבין עצמם. אם היו במצב אחר, הייתי מזמין אותם לאריאנה. ותאמין לי היית מקבל מילה טובה..."

שרון: תראה מוטי, בוא תעזור לנו, אני לא רוצה עניינים עם העולם התחתון.
ארזן: לא עולם תחתון. עכשיו לא דיברו איתך מהעולם התחתון. עכשיו זה מישפט רגיל, מההוצאה לפועל. אם היו הולכים איתך מהעולם התחתון את הבית היית מוכר. את התחתונים היית מוכר באותו יום. אני מביא הביתה את הפרנסה ככבוד. אתה עוד לא מכיר את החמולה הזאת. אני גדלתי בתוכה, גדלתי במעברה, אני יודע מה שאני מרבה...

שרון: אם תהרוג אותי אני לא יכול ...
ארזן: לא רוצים להרוג אותך... לא אמרתי מי אלה. לא רואה. לא אמרתי שם. אין לי היום עם מי לדבר. הצעה טובה תביא, זה הסתככות איומה. הוא יקבל מאסר-עולם. הוא רצה מישהו, גרוזי אחר, רצה והעלים אותו. לא יודעים שהעלים אותו, עכשיו התחילו לחקור שאדם איננו, נרצח. בחור איננו. באה אשתו למישרה, בן 45 איננו, הוא הלך עם חתיכה אחרת.

שרון: באשרוד...
ארזן: באשרוד, נכון, קברו אותו חי, בשביל הפרסטיז'ה שלהם, הכבוד הגדול. עוזב, אני גמרתי ברוך השם. מול שמכבדים אותי, אבל אין לי עם מי לדבר...

שרון: זה התעורר בגלל עורריהרין פרוסט הזה, שהתאבד.
ארזן: הוא טילפן לעורריהרין שלו לחסל את כל התיקים.

שרון: אני אמרתי לך פרוסט ואתה אמרת "כן". איך ידעת?
ארזן: נכון, עבר את ה-15 מיליון דולר. אבל חלק יש להם ערבות בנקאית, אולי שניים-שלושה מיליון דולר מלי ערבות, אך הם לא מפחדים לקבל את הכסף.
שרון: הם זייפו דולארים, איך הם נתפסו?
ארזן: זה המכה שקיבלנו בחיים.
שרון: עיתון שיכתוב שהחברה מהכנר פיות האחרות פלשו לתחום שלהם. אלה הם רק קטעים נבחרים מהתמליל, המשתרע על 12 עמודים מודפסים. האם ב' תום החקירה יצורפו לאישומים שנגד האחים אלפרון גם אישומים על רצח ארגוב, סחיטת עורריהרין פרוסט ורצח הגרוזי מאשרוד? או שמא אלה לא היו אלא דיבורים בעלמא?

אילנה אלון

קיברו של אדם פרוסט
האם הוכרח להתאבד?

זוהר ארגוב
האם נרצח בגלל חוב?

בפרס, למה?
ארזן: למה, למה. ברוך השם אותי הם מכבדים. תאמין לי, עד היום לא גנבתי מאף אחר. חוץ מ-300-500 ש"ח הכל העברתי להם...
.....
ארזן: אבל לא עמרת בתשלומים. אניגד לך מה קרה פה. אין עם מי לדבר, כל החמולה בבית'הסוהר ואין עם מי לדבר. מה, אני לא רוצה לעזור לך?
שרון: או בשביל מה אתה הולך לעורך-דין?
ארזן: עורריהרין הוא חבר שלי. הוא יכול

ואתה כל הזמן טוען שאתה אח שלי ורוצה לעזור לי.
ארזן: מה אתה רוצה ממני?
שרון: הם עכשיו בבית'הסוהר, שניהם, שלושתם...
ארזן: איך אתה יודע?
שרון: כתוב בעיתון. אחים אלפרון, כתוב בעיתון.
ארזן: אני לא אמרתי לך מי הם.
שרון: מה זה משנה?
.....
שרון: כמו שאמרת, התחילו הבעיות אצלם...
ארזן: זה המזל שלך ושלי, טוב.
שרון: כסדר, התחילו הבעיות אצלם, אז עשינו פשרה ושוב נתקענו.
ארזן: אם לא היו להם הבעיות שלהם, אנחנו היינו מוכרים את התחתונים שלנו להביא את הכסף. יש לנו מהשמיים, אני מאמין באלוהים. יש להם בעיות פנימיות בין האחים והאחיות, בין במיגושים בין בזהב בין כסמים מזוייפים.
שרון: מיסעדות.
ארזן: אנה עארף? זה המזל שאנחנו שם בורג קטן. ככה הם בדרך כלל לא הולכים לעורכידין ולבית'מישפט. זה פורמלי לך יש ילד יקר, לי יש ילד יקר. היום הם במצב'ניש, בעד זה הלכו בדרך הזו. זה מאלוהים בא. שרון לא יגור בוויילה כשהוא חייב להם לירה. הם לא יעשו לו מישפט ולא הוצאה'לפועל, הם באים הביתה ולוקחים דברים. זה בגלל שאלוהים נתן להם כוח מהשמיים, הם בתוכם, איך אומרים, מסובכים ומסובכים ביחד. לכל אחד יש כנופיה משלו. המוכתר כבר לא קובע. לכל אחי יש כנופיה משלו. וגם אחר נגד השני גם כן.
שרון: למה הם הלכו והרכיזו לברווים

חרותה פקר
היתה או לא היתה?

חרותה — היא בכלל אשה שורשית, תכרה נהדרת. אני רוצה להיעלם. אני פשוט מתחנן שיעזבו אותי בשקט. רן פקר לא חשוב, הוא לא מעניין אף-אחד היום!"
ועוד הבטיח פקר: "זוהי הכתבה האחרונה לטווח הקרוב... אני לא רציתי בכתבה הזאת. אילו הייתי בעל שאיפות פוליטיות — או הייתי צריך לענות על שאלות, על פרשות, לספק פרטים. רן פקר הוא היום אדם פרטי!"
ובכן, היום — שנה וקצת אחרי — רן פקר אינו אדם פרטי. הוא כבר השמיע אוסף מוכהר של ריעותיו במערכת'הבחיורות, הפתיע את כולם כשגילה שהוא איש'ליכוד, חסה תחת חסותו של אליעזר ז'ורבין עד ליעד הבא — לוס'אנג'לס.
חוץ מזה, הרכילות באמת היתה ניבויית וחטטנית, אבל חרותה, אשת'נעוריו השורי שית של פקר, אינה נוסעת ללוס'אנג'לס לפי שעה.
כמסיבת הפרידה או הניצחון במוצאי שבת, לא כיכבה לצד רן על הבימה, ולמרות ששמה כיכב בכל הסטודרודות באולם, נוכחותה בקושי הורגשה.
או רן הוא בדרך לכבוש את הוליווד — לחיי ארץ'ישראל הטובה והישנה!